

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: סירוטה	שם פרטי: מיכאל
---------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: סירוטה	בלועזית Sirota	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: מיכאל	בלועזית Michael	מין: ז / נ תאריך לידה: 1.9.1930
מקום לידה (ישוב, מחוז): בלנובקה, מחוז ויניצה	בלועזית Belanovka	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האב: יפים	שם פרטי ושם נעורים של האם: אסתר	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה: בלנובקה, מחוז ויניצקי	בלועזית Belanovka	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ביערות בסביבת בלנובקה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? בלנובקה		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: בלנובקה	תאריך השחרור: 23.2.1944	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1991	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון גרנו בעיירה בלבנובקה במחוז ויניצקי. זה היה באזור כפרי. אבא ואמא עבדו בקולחוז. למדתי בבית הספר 4 כיתות עד שהתחילה המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

הייתה לי אחות שנולדה בשנת 1940. הגרמנים נכנסו לעיירה ואספו אליה יהודים מכל הסביבה. היינו 50-60 משפחות יהודיות שמוקמו בבתים במקום אחד בעיירה. הכריחו אותנו לעבוד במסילת הרכבת שהייתה מרוחקת 3 ק"מ מהעיירה והלכנו לשם ברגל כל יום. הנשים עבדו בחדר אוכל והגברים עבדו בניקוי רחובות. רק פעם אחת ביממה נתנו לנו לאכול – פחליובקה עם תפוז"א רקוב. כל אחד חי איך שהוא יכול. בעיירה היו 3 שוטרים וגרמני אחד. לא הרשו לנו ללכת לשום מקום חוץ מלעבודה. הכריחו אותנו לעשות את כל מיני דברים שלא היה צריך בכלל לעשות, אני ניקיתי שירותים, טיאתתי רחובות ועשיתי מה שיכלו לעשות שאר הנערים.

בשנת 1943 היה חורף ארוך. ב-23 בפברואר הגיעו הרבה גרמנים מכל האזור והקיפו את העיירה. מי שיכל ברח ומי שלא ברח, נרצח, ביניהם אחותי הקטנה. כשהגיע תורי למוות ירו בי אך פגעו בכובע שהיה על ראשי. הכובע הציל אותי מפגיעה. החזקתי את החבר שלי איזיק ברנשטיק וביחד נפלנו לבור. כך הצלתי אותו מהירי. נפלנו לתוך הבור יחד עם הגופות. כשהאוקראינים התחילו לכסות את הבור, התחלתי לצעוק שאני חי והם הוציאו אותי ואת החבר שלי מהבור. כשהוציאו אותנו מהבור, ברחנו ליער. נשארנו שם והתחבאנו. לא היה מה לאכול ורעבנו. לאחר איסוף היבול בכפר, היו מכינים חירבה מקש ואנחנו נכנסו לתוכה ושם גרנו וישנו בחורף. היינו הולכים לכפר ומבקשים אוכל. רוב האנשים היו מביאים לנו אוכל. היינו אוכלים תפוז"א אחד ביממה. בחורף היינו אוכלים שלג. לא היינו מתקלחים ולכן היינו מלאי כינים. באביב עזרנו לאוקראינים לנקות מחסן, לנקות תפוז"א, לשתול תפוז"א ובתמורה קיבלנו אוכל. בקיץ ישנו בכל מקום שיכולנו, היה יותר קל. כך הצילו אותנו אחרי הפוגרום. בשנת 1944 שחררו את העיירה. חזרתי לעיירה וגרתי עם דודתי שגם היא הצליחה לברוח ונשארה בחיים. נשארנו 15 איש בחיים לאחר הפוגרום. אבא חזר מהחזית ב-1945.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

לאחר המלחמה גרתי עם אבי. בשנת 1950 התגייסתי לצבא. שירתתי בצבא 30 שנה והגעתי לדרגת פרפורשיק (שקול ל- first sergeant). לאחר השירות גרנו בעיר מינסק ומשם עלינו לישראל ב-1991.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בספטמבר 1991 עלינו לישראל ממינסק וגרנו 11 שנה בחיפה. עבדתי בניקיון במשך 8 שנים. בשנת 2003 עברנו לירושלים. יש לנו בן, נכדים, נינים

ראיון: אסיה פרומקין
ירושלים. נובמבר 2010

עריכה: קרן אלמוג